dosarul nr.2-1027/2025
2-25103383-38-2-21072025-1
Dispozitiv pronunțat public la 28 noiembrie 2025
Hotărîrea integrală întocmită la 22 ianuarie 2026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 noiembrie 2025 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei sediul Rezina, Republica Moldovaă
Instanţa având în componenţă:
Președintele ședinței,
Judecătorul Veronica Cuculescu
Grefier Maria Calugher

Cu participarea:

Reprezentantului reclamantei Obada Cristina, avocatului Marina Balanici, împuternicită în baza mandatului seria și nr. MA 2335527 din 28.05.2025

Pîrîtului Obada Alexei, născut la *****, cod personal *****, Reprezentantului Structurei Teritoriale de Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina, Grosu Valentina,

În lipsa:

Reclamantei Obada Cristina, născută la *****, cod personal *****,

Procedura de citare legală a fost îndeplinită.

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Obada Cristina împotriva lui Obada Alexei, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială și Protecția Familiei Rezina privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La 21.07.2025, avocatul Marina Balanici care reprezintă interesele reclamantei, Obada Cristina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Obada Alexei, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Aistență Socială Centru-Est, cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreţinere copiilor minori și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii a indicat că, la 16.12.2011, la Primăria comunei Pecește, r-nul Rezina, a fost înregistrată căsătoria între reclamantă și pârât, care a fost trecută în registrul actelor de stare civilă sub nr. 12.

Din relația de căsătorie, la ***** s-a născut fiul *****, la ***** fiul, *****, iar la ***** s-a născut fiica, *****.

A invocat că, aproximativ 4 ani în urmă, din motivul incompatibilității caracterelor și viziunilor contrare referitor la conviețuirea comună, pîrîtul a trecut cu traiul aparte. Părțile nu mai duc viață în comun ca soț și soție. Astfel, reclamanta consideră că viața în comun cu pîrîtul a eșuat.

În legătură cu faptul că, după desfacerea căsătoriei este necesar de a determina părintele cu care va rămîne copiii, reclamanta solicită ca domiciliul copiilor minori *****, ***** și ***** să fie determinat cu ea. Reclamanta dispune de condiții de trai necesare pentru creșterea și dezvoltarea copiilor, își iubește copiii, participă activ la creșterea, educarea și instruirea lor. Copiii sunt înmatriculați la gimnaziul din *****. Reclamanta posedă calități morale și spirituale corespunzătoare și necesare și poate crea și în viitor condiții necesare pentru dezvoltarea normală a copiilor, potrivit copiei Caracteristicii nr. 104 din 06.06.2025, eliberată de Primăria ***** se caracterizează pozitiv.

Obada Cristina este angajată în cîmpul muncii la SE „Bordnetze" SRL, în calitate de legătoare filoane, cabluri conducători din data de 02.04.2024, fapt confirmat prin copia Adeverinței nr. 209 din 12.06.2025. Reclamanta nu dispune de informația despre angajarea oficială în cîmpul muncii a pîrîtului, însă, din momentul separării cu traiul, tata copiilor nu mai participă la întreținerea copiilor în deplină măsură. Astfel, reclamanta Obada Cristina consideră că este oportun de a solicita instanței să fie dispusă încasarea în beneficiul său din contul lui Obada Alexei pensie de întreținere a copiilor minori comuni în sumă bănească fixă, a cîte 2 000 lei lunar, pentru fiecare copil pînă la atingerea majoratului de către copii.

Reclamanta consideră că, suma de 2 000 lei achitată lunar este una reală și rezonabilă, posibilă să fie achitată de către pîrît. Această sumă va acoperi jumătate din cheltuieli, care suportă reclamanta pentru întreținerea celor trei copii comuni. Datorită acestor fapte și împrejurări, în contextul atmosferei create reclamanta consideră că este imposibil de a păstra familia cu pîrîtul, fapt care a determinat-o de a depune prezenta cerere și de a solicita desfacerea căsătoriei, la fel și alte pretenții conexe. Totodată, reclamanta consideră că cheltuielile de judecare a cauzei suportate urmează să fie restituite din contul pîrîtului.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. art. 5 alin. (1), 39 alin. (4), 94 alin. (1), 96, 166-167 Codul de Procedură Civilă și art. art. 2 alin. (3), 33, 37 (alin. 1, 2, 3, 4), 38 alin. (1, 2), 74 alin. (1, 3), 76 alin. (1, 2), 97, 98 Codul Familiei.

A solicitat desfacerea căsătoriei între reclamanta Obada Cristina și Obada Alexei, înregistrată la 16.12.2011, la Primăria comunei Peciște, r-nul Rezina, trecută în registrele actelor stare civilă sub nr. 12. Să fie determinat domiciliul copiilor minori: *****a, ***** și *****, după desfacerea căsătoriei cu reclamanta, și să se încaseze în beneficiul reclamantei O câte 2 000 lei, lunar pentru fiecare copil, pînă la atingerea majoratului de către copii. Să se încaseze de la pârât în beneficiul reclamantei cheltuielile de judecată pentru taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile pentru asistență juridică.

Argumentele participanților la proces:

Reprezentantul reclamantei, avocatul Balanici Marina în ședința de judecată a

menționat că, din cele comunicate de către reclamantă, părțile nu mai duc o viață comună de mai bine de trei ani, din motiv de incompatibilitate a caracterelor. Reclamanta concubinează cu un alt bărbat și este însărcinată. Motivul exact al separării nu îl cunoaște, însă faptul că nu locuiesc împreună de aproximativ patru ani constituie un temei pentru desfacerea căsătoriei. Din căsătorie au rezultat trei copii minori, care locuiesc împreună cu mama. A considerat că, după desfacerea căsătoriei, copiii trebuie să rămână în continuare cu mama, întrucât reclamanta este angajată la SBN Orhei, este o mamă responsabilă și are grijă de copii. Reclamanta i-a comunicat că, pârâtul nu participă la întreținerea copiilor minori motiv din care aceasta solicită încasarea pensiei de întreținere în sumă fixă, câte 2 000 de lei lunar, pentru fiecare copil, sumă ce ar acoperi jumătate din cheltuielile suportate pentru creșterea și întreținerea lor. În baza materialelor prezentate de către Autoritatea tutelară, consideră că există condiții pentru ca minorii să fie stabiliți la domiciliul mamei Nu s-au adresat la ASP pentru desfacerea căsătoriei, deoarece în cauză sunt formulate mai multe capete de cerere. A solicitat încasarea din contul pârâtului a sumei de 700 lei – taxa de stat, 200 lei – taxa de timbru și 3 000 lei – cheltuieli de asistență juridică.

Consideră că căsătoria nu poate fi păstrată, având în vedere că reclamanta se află într-o altă relație, din care așteaptă un copil. În perioada cît părșile au fost separate copiii au locuit doar cu mama. Ru numele de familie ,,Obada”

Pîrîtul Obada Alexei în ședința de judecată indicat că, susține cererea parțial. A mai
adăugat că, este de acord cu divorțul și cu determinarea domiciliul copiilor cu mama. Cu cerința de încasare a pensiei alimentare nici nu știe singur ce să zică.

A mai adăugat că, nu locuiesc împreună cu soția de aproximativ patru ani. În această perioadă, soția a locuit cu alte persoane și a concubinat cu doi bărbați. Este de acord ca domiciliul copiilor să fie stabilit împreună cu mama. Totodată, în prezent nu pleacă după hotare la muncă, are un termen de deportare de cinci ani din Italia și a revenit în Republica Moldova în august 2025. Din luna august 2025, a muncit ocazional în construcții, atunci când a fost solicitat. În această perioadă a ajutat copiii cu ceea ce a putut. A mai adăugat că, nu este de acord cu capătul de cerere privind încasarea pensiei alimentare în sumă de 2 000 de lei pentru fiecare copil, deoarece nu are așa bani. Nu are probleme de sănătate. În momentul în care va avea posibilități financiare, inclusiv dacă va merge peste hotare, va contribui la întreținerea copiilor cu ce va putea și este de acord să achite cheltuielile de judecată.

În afară de acești trei copii nu mai are alți copii, la fel nu are alte persoane la întreșinere.

Reprezentantul Agenției Teritoriale de Aistență Socială Centru-Est, Grosu Valentina, fiind audiată în ședința de judecată a menționat că, direcția este pe poziția de a accepta posibilitatea stabilirii domiciliului copiilor minori în comun cu mama.

Aprecierea instanţei de judecată

Studiind actele şi materialele dosarului, audiind participanţii la proces prezenți, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1-3) Cod de procedură civilă instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) Cod de procedură civilă, explicaţiile date de părţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În conformitate cu art. 240 alin. (1, 3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Cu referire la solicitarea privind desfacerea căsătoriei

În şedinţa de judecată s-a stabilit că Obada Alexei și Obada Cristina la 16.12.2011 au înregistrat căsătoria la Primăria Peciște, r-nul Rezina, aceasta fiind înregistrată sub nr. 12, fapt confirmat prin copia certificatului de căsătoria nr. CS-V 0916435 (f.d 17).

Din căsătorie s-au născut copiii: *****, a.n.*****, *****, a.n.***** și *****, a.n.*****, fapt confirmat prin certificatele de naștere anexate la materialele cauzei (f.d.19-21).

La 21.07.2025, reclamanta a înaintat acțiune privind desfacerea căsătoriei.

Potrivit art.48 alin.(1) din Constituția R.Moldova familia constituie elementul natural şi fundamental al societăţii şi are dreptul la ocrotire din partea societăţii şi a statului. (2) Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi

instruirea copiilor. (3) Condiţiile de încheiere, de desfacere şi de nulitate a căsătoriei se stabilesc prin lege

Potrivit art. 2 alin (3) Codul familie, relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

În acest sens, instanța judecătorească accentuează că în condițiile nerespectării acestor principii, soții dispun de oportunitatea desfacerii căsătoriei în temeiurile și condițiile statuate de Codul familiei drept care nu poate fi limitat sub nici o condiție.

Potrivit prevederilor art.33 alin.(2) din Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorț (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soți ori a tutorelui soţului declarat incapabil. Studiind explicaţiile participanţilor la proces, analizând probele din dosar, instanţa de judecată consideră că familia părţilor s-a destrămat definitiv, părţile au început să locuiască fiecare cu viaţa sa separat unul de altul, nu mai duc viaţa în comun şi gospodărie împreună, relaţiile conjugale între părţi nu există o perioadă mai mare de 3 ani.

În temeiul art. 37 alin.(3) și alin.(4) Codul familie, instanţa de judecată va desface căsătoria părţilor dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sunt imposibile. Dacă, în procesul examinării cererii de desfacere a căsătoriei, unul dintre soţi nu-şi dă acordul la divorţ, instanţa judecătorească va amîna examinarea cauzei, stabilind un termen de împăcare de la o lună la 6 luni, cu excepţia cauzelor de divorţ pornite pe motivul violenţei în familie confirmate prin probe.

La acest capitol e de subliniat că ambele părți s-au pronunțat tranșant în privința inoportunității acordării unui termen de împăcare.

Pornind de la normele precitate în raport cu poziția expusă de către ambele părți în cadrul ședinței de judecată, instanţa a ajuns la concluzia că în astfel de circumstanţe căsătoria nu mai poate fi păstrată, ea există doar formal, acordarea termenului de împăcare nu ar fi avut efectul scontat, or în ședința de judecată ambele părți au susținut solicitarea privind desfacerea căsătoriei. Totodată în cadrul examinării cauzei nu au fost stabilite careva temeiuri care ar face posibilă păstrarea familiei, or reclamanta locuiește cu un alt bărbat de la care așteaptă un copil, de aceia acțiunea urmează a fi admisă în partea desfacerii căsătoriei, fiind pe deplin întemeiată.

În susținerea acestei opinii instanța mai reține că, căsătoria este o unire liber consimțită și nici o persoană nu poate fi impusă să încheie sau să păstreze o căsătoria împotriva voinței sale.

Or, dreptul la viață privată și de familie presupune atât dreptul de a încheia o căsătorie, cât și dreptul de a o desface.

Totodată, instanța reține că potrivit art. 46 din Legea nr. 100 din 26.04.2001 privind actele de stare civilă, soțul care și-a schimbat numele la înregistrarea căsătoriei are dreptul să își mențină acest nume și după desfacerea căsătoriei sau să revină la numele de până la căsătorie, indiferent de temeiurile desfacerii acesteia. În cazul în care instanța judecătorească nu a dispus cu privire la revenirea soțului la numele purtat anterior înregistrării căsătoriei, acesta își menține numele din timpul căsătoriei.

Astfel, luînd în considerație cele expuse mai sus, instanța va dispune ca numele reclamantei după desfacerea căsătoriei să rămîna ”Obada”, or, în cadrul ședinței de judecată reprezentantul reclamantei a solicitat acest fapt.

Referitor la pretenția privind stabilirea domiciliului copiilor minori

Potrivit art.3 alin.(1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în vigoare pentru Republica Moldova la 25.02.1993, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Articolul 8 din Legea nr. 370 din 30.11.2023 privind drepturile copilului statuiază că fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să își cunoască părinții, să beneficieze de grija lor și să coabiteze cu aceștia.

În același context art. 51, 52 Codul Familiei statuiază dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu să locuiască în familie părinții și alte rude.

Astfel, în conformitate cu art.63 alin.(1), (11), (2) Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta și gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.)

Totodată potrivit alin.(3) al aceluiași articol, la determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi.

Prin prisma art. 64 alin. (1) Codul familiei, părintele care locuieşte împreună cu copilul nu are dreptul să împiedice contactul dintre copil şi celălalt părinte care locuieşte separat, cu excepţia cazurilor cînd comportamentul acestuia din urmă este în detrimentul intereselor copilului sau prezintă pericol pentru starea lui fizică şi psihică.

Totodată, conform art. 9 alin. (1) și (3) din Convenția internațională cu privire la drepturile copilului adoptată la New York la 20.11.1989, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și în conformitate cu legile și procedurile aplicabile, că această separare este necesară în interesul superior al copilului. Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului. Interesul superior al copilului este singurul criteriu după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pentru a-l determina trebuie să se țină seama de întregul complex de împrejurări menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, morală și intelectuală armonioasă, interesând nu numai posibilitățile materiale ale părinților ci și vârsta copilului, comportarea părinților înainte de separare, gradul de atașament și preocupare pe care lau manifestat față de copil, precum și legăturile afective ce s-au stabilit între părinți și copil, între copil și alți membri ai familiei extinse.

Prin urmare, reieşind din cumul probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată, dar şi având în vedere declaraţiile părţilor depuse în cursul judecării cauzei, precum și avizul
Agenției Teritoriale de Aistență Socială Centru-Est (f.d.63) instanţa de judecată concluzionează că, domiciliul copiilor minori *****, ***** și *****, urmează a fi stabilit cu mama acestora, Obada Cristina. Astfel instanța consideră că Obada Cristina le poate oferi și crea condițiile necesare copiilor pentru creşterea şi dezvoltarea armonioasă a personalităţii acestora, care au nevoie de afecţiune, înţelegere, sprijinul şi siguranţă morală permanentă.

Referitor la pretenția privind încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori, instanța de judecată reține că, prin titlul IV, din Codul familiei legiuitorul a instituit obligația de întreținere dintre membrii familiei, în special capitolul 12 a reglementat obligația de întreținere dintre părinți și copii.

Potrivit art.58 alin.(1) din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Potrivit art.74 din Codului familiei părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Potrivit art.76 alin. (1) din Codul familiei, în cazurile când părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau

lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.

La pronunțarea acestei hotărâri, instanța se va călăuzi de principiul consacrat în Convenție, în conformitate cu care, ambii părinți sunt obligați să participe la întreținerea copiilor minori, iar, în primul rând, se va ține cont de interesele copiilor minori.

Sub suspiciile art.18 alin.(1) din Convenția internațională din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului ”Statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului”.

Se reține că, hotărârea judecătorească prin care se dispune încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori este principala garanție de apărare a intereselor copiilor minori.

Într-u respectarea prevederilor menționate mai sus, urmează a se ține cont de principiului interesului superior al copilului, consacrat la art. 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului, la care Republica Moldova este parte, de menținerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinți care nu se află în relație de căsătorie precum și de proporționalitatea cuantumului pensiei de întreținere pentru fiecare copil în parte.

Instanța de judecată menționează că, obligația părinților de a-și întreține copiii minori este o obligație fundamentală, consfințită în art. 48 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova care expres prevede că, părinții au îndatorirea de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

Instanța a constatat că, între părțile la proces nu există un acord referitor la întreţinerea copiilor minori, fapt ce denotă că, cuantumul pensiei pentru întreținerea acestora, urmează a fi stabilit de către instanța de judecată. Este de menționat că, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Această obligaţie ocupă, prin finalitatea sa, un loc central în cadrul raporturilor patrimoniale dintre părinţi şi copii, întrucât ea a fost instituită în special pentru a asigura bune condiţii materiale de creştere şi de educare a minorilor.

Temeiul de bază al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor părinţilor şi copiilor este apariţia (naşterea) copiilor de la părinţii acestora, certificată în ordinea prevăzută de lege. Apariţia raporturilor părinteşti este precedată de: faptul naşterii copilului; faptul ce ține de legătura de rudenie; stabilirea apariţiei copilului în modul prevăzut de legislaţie.

Obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere. Obligaţia de întreţinere, de cele mai multe ori, este realizată fără nici o incursiune în viaţa familiei, adică în situaţia în care familia din diverse motive se destramă şi părinţii nu mai locuiesc împreună, ei pot încheia un contract privind modul de plată şi cuantumul mijloacelor pentru întreţinerea copilului. Dacă întreţinerea nu se plăteşte în mod benevol şi nici nu există un contract privind plata întreţinerii pentru copii, pensia de întreţinere se încasează

în baza unei hotărâri judecătoreşti. În temeiul acesteia, debitorii obligaţiei de întreţinere vor fi obligaţi să ofere copiilor întreţinerea necesară.

În conformitate cu art. 5 din Convenția internațională din 20.11.1989 cu privire la drepturile copilului „Statele părţi vor respecta responsabilităţile, drepturile şi îndatoririle ce revin părinţilor naturali ai copilului sau, după caz şi conform tradiţiei locale, membrilor familiei lărgite sau comunităţii, tutorilor sau altor persoane care au, prin lege, copii în îngrijire, de a asigura, de o manieră corespunzătoare capacităţilor în continuă dezvoltare ale copilului, îndrumarea şi orientarea necesare în exercitarea de către copil a drepturilor recunoscute în prezenta Convenţie."

Situația dată este reglementată şi în art.27 alin.(2) din Convenţie, care prevede că părinților şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Astfel, la pronunțarea acestei hotărâri, instanța de judecată va ține cont de faptul, că copiii minori: *****, a.n.*****, *****, a.n.***** și *****, a.n.*****, domiciliază și sunt la educația permanentă a mamei.

Prin urmare, este justificată și întemeiată pretenţia înaintată de Obada Cristina către Obada Alexei privind încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori.

Instanţa reţine că pârâtul Obada Alexei nu este angajat oficial în câmpul muncii, și nu are venituri lunare regulate. Reieșind din interesul superior al copiilor, cuantumul pensiei de întreţinere urmează a fi determinat în sumă fixă, de către instanţa judecătorească, ţinându-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copiilor. Or, ambii părinţi au datoria de a compensa cheltuielile pentru întreţinerea copilului minor. La încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor, se va lua în considerare, ca circumstanţă stabilită, informaţia prezentată de Biroul Naţional de Statistică despre valoarea minimului de existenţă pentru un copil.

Conform ultimei informații a Biroului Naţional de Statistică minimul de existență în anul 2025, media petru semestrul I, pentru copiii în vârstă de 7 -17 ani constituia 3 233, 40 lei.

Pornind de la prevederile art. 75 alin. (1), 76 Codul familiei și reieşind din cuantumul minim necesar pentru întreţinerea unui minor stabilit de Biroul Național de Statistică, obligaţia egală a părinţilor de participare la întreţinerea minorului, instanţa va pronunţa o hotărâre de admitere a pretenţiilor reclamantei, cu încasarea din contul lui Obada Alexei în beneficiul lui Obada Cristina, a pensiei de întreținere în mărime de 2 000 lei, lunar, pentru fiecare copil, începând cu data depunerii acţiunii – 21.07.2025, până la atingerea majoratului de către minori.

Astfel, cuantumul sumei băneşti fixe instanţa judecătorească l-a determinat conducându-se de prevederile normelor citate mai sus, luând în calcul și cuantumul minimului de existență stabilit pentru copii minori în vârstă de 7-17 ani, potrivit datelor statistice ale Biroului Național de Statistică, care urmează a fi asigurat de ambii părinți.

În conformitate cu prevederile art.98 alin.(2) Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanța judecătorească, iar potrivit art. 256 alin.(1) lit.a)

Cod de procedură civilă, hotărârea judecată în partea respectivă urmează a fi executată imediat.

Cheltuieli de judecată

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.

Conform art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Cheltuielile suportate în prezenta cauza de către reclamantă sunt formate din cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în mărime de 700 lei și taxei de timbru în sumă de 200 lei, confirmate prin bonurile de plată seria și nr. 00309412164211, 00123412159934 și 00182412167826 din 28.05.2025 (f.d.10-15).

Luînd în considerație cele relatate, judecătorul conchide necesar de a încasa din contul lui Obada Alexei în contul lui Obada Cristina suma de 900 lei.

În conformitate cu art. 90 Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: (…) cheltuielile de asistenţă juridică (…), alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

Totodată, în conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, partea care a avut câștig de cauză are dreptul să-i fie compensate cheltuielile de asistență juridică (i) dacă a fost reprezentată de către avocat și (ii) dacă a demonstrat că le-a suportat efectiv (real), în mod necesar și au fost rezonabile ca mărime (vezi Amihalachioaie vs Moldova, 20 aprilie 2004, para. 45 – 47; Buzadji vs Moldova (Marea Cameră), 5 iulie 2016, para. 130).

Instanța observă că reclamanta a fost reprezentat de avocat, în bază de mandat, căruia i-a achitat efectiv suma de 4 000 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată seria și nr. DDA 74498082 din 27.11.2025 (f.d.62).

Pentru a dovedi caracterul necesar și rezonabil al mărimii cheltuielilor, partea este obligată să indice motivele de fapt pe care își întemeiază această pretenție. Instanța reține mai mulți factori au importanță la stabilirea mărimii acestor cheltuieli (complexitate, timpul necesar; constrângerile de timp pentru avocat etc). Elemente similare pot fi găsite în art. 64 alin. (6) din Statutul Profesiei de Avocat.

Instanța recunoaște efortul avocatului și apreciază munca depusă în cadrul cauzei (acumularea probelor, redactarea cererii, prezentarea acestor probe).

Generalizând cele menționate mai sus, analizând aportul avocatului Marina Balanici la soluționarea speței, timpul și munca depusă de avocat, rezultatul obținut, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză și complexitatea cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la Obada Alexei în beneficiul lui Obada Cristina cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei, sumă care este reală, necesară și rezonabilă.

Sintetizând cele expuse mai sus, examinând probatoriul administrat la dosar, instanța reiterează că cererea de chemare în judecată înaintată de Obada Cristina împotriva lui Obada Alexei, persoană interesată Structura Teritorială Asistență Socială Rezina privind

desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a copiilor
minori și încasarea cheltuielilor de judecată, este întemeiată și urmează a fi admisă.

În conformitate cu art.37, 63, 74-76 Codul familiei art. 98, 236 – 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de Obada Cristina.

Se desface căsătoria între Obada Alexei şi Obada Cristina încheiată la 16 decembrie 2011 la Primăria Peciște, r-nul Rezina, sub numărul 12.

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei se încasează de la Obada Alexei și Obada Cristina în beneficiul statului, taxa de stat în mărime câte 250 %, din unitatea convenţională, de la fiecare.

După desfacerea căsătoriei numele reclamantei va rămâne „Obada".

Copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei se trimite la Agenția Servicii Publice în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă.

Se stabilește domiciliul copiilor minori: *****, născut la *****, cod personal *****, ***** născut la *****, cod personal ***** și ***** născută la *****, cod personal ***** la domiciliul mamei Obada Cristina.

Se încasează de la Obada Alexei în beneficiul lui Obada Cristina, pensie pentru întreținerea copiilor minori *****, născut la *****, ***** născut la ***** și ***** născută la ***** în mărime de 2 000 (două mii) lei lunar, pentru fiecare copil, începând cu 21.07.2025 până la împlinirea vârstei majoratului de către copii.

Se încasează de la Obada Alexei taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 2709,97 (două mii șapte sute nouă lei, 97 bani).

Se încasează de la Obada Alexei în beneficiul lui Obada Cristina cheltuieli judiciare: în sumă de 4 900 (patru mii nouă sute) lei.

Hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere a copilului, urmează a fi executată imediat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediu Rezina, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnătura/ Veronica Cuculescu

Copia corespunde cu originalul.
Preşedintele şedinţei,
Judecător Veronica Cuculescu